

Опис порожнини

Печера має два входи, які розташовуються в нижній частині західного скелястого борту асиметричної карстової воронки (східний похилий схил (13°), західний крутий скелястий, місцями стрімчастий, з неширокими (до 0.5-1 м) терасами). Західний борт лійки в цій частині розсічений великими тріщинами шириною до 1-1.5 м.

В одній з тріщин, паралельної скелястому борту лійки, на дні на невеликій висоті над дном лійки знаходиться неглибокий прямокутний у плані колодязь діаметром близько 1-1.2 м і глибиною 0.5, який відкривається в невеликий привходовий зал шириною і висотою близько 2 м. Другий хід (через який зазвичай потрапляють у порожнину) знаходиться в основі скельної стінки висотою близько 3-3.5 м, що відокремлює тріщину з колодязем від основного обсягу лійки. Цей вхід має вигляд асиметричного кількоподібного отвору шириною 0.5 м та висотою 1.3 м; отвір переходить у короткий (близько 1 м) похилий коридор, що відкривається в зал для входу, безпосередньо під колодязем. Ймовірно, формування вхідних отворів пов'язане з корозією вздовж тріщин, поперечних переважно перпендикулярна до шару, паралельних та перпендикулярних до падіння, з подальшим обваленням стінок та склепіння

Порожнина приурочена до світло-сірих мармуроподібних товстошарових (0.4-0.8 м) вапняків титонського ярусу. Безпосередньо поблизу входу в печеру вапняки мають кут падіння 20° , азимут падіння 325° (цим зумовлена асиметричність лійки). Товща вапняків розбита численними тріщинами, які через значне поширення натічної кори фіксуються не завжди чітко. Однозначно можна говорити про дві системи тріщинуватості перша з азимутом простягання $30-70^\circ$ і нахилом $80-90^\circ$ на північному заході; друга з азимутом простягання $120-150^\circ$

Порожнина має відносно складну будову і складається з чотирьох частин. Верхня частина складається з двох залів: привходового залу який через неширокий прохід з'єднується з другим більшим залом, з плоским, покритим ґрунтом дном. Через невеликий (0.5 x 1.2 м) отвір зал з'єднується з неглибоким (6.5 м) і вузьким (0.5-1.5 м) колодязем, що має різні поперечні перерізи.

Колодязь відривається до невеликої зали довжиною близько 8, шириною близько 3 м і висотою до 2.5 м, яка знижується і звужується на північний схід; у цій частині зали мають невеликі сталактити та сталагміти. На дні найбільш широкої частини залу знаходиться широке (2.3 x 1 м) гирло колодязя глибиною 37 м. Колодязь має різні поперечні профілі, що обумовлено як різним характером розчинення вапняку, так і складною морфологією натічної кори.

У нижній частині простежується паралельний колодязь. Дно колодязя має вигляд складного у плані залу, дно якого вкрите обвальними глибово-щебеневими накопиченнями. У східному кутку зали, сформованим уздовж тектонічної тріщини, знаходиться гирло неглибокого (до 5 м) колодязя, що відкривається в невеликій витягнутій (2.3 x 7 м) зал з озером на дні. На рівні урізу в бічній стінці зали відкривається частково затоплений вузький (до 0.8 м) хід довжиною близько 4 м. Хід не пройдено, можливе продовження за передбачуваним сифоном, про що свідчить слабка тяга повітря. У верхній частині порожнини стінки покриті переважно корозійними мікроформами рельєфу, у нижній – потужною натічною корою складної морфології, що часто маскують справжні параметри ходу.

Положення порожнини в нижній частині борту вирви свідчить про підземне розсіяне інфільтраційне харчування; на момент обстеження (червень 2010 р.) спостерігалася лише слабка зволоження стінок основного колодязя та крапель. Озеро, що знаходиться на дні порожнини має ширину близько 2 м, довжину до 5 м, глибину 0.9 м (на 5.07.2010). З озером пов'язаний і водоймище в бічному ході, яке не має ознак течії. Є відомості, що у межень рівень озера дещо знижується